

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3430/2025
21.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ступар, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 912/25 од 04.09.2025. године, у седници одржаној 21.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 912/25 од 04.09.2025. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 912/25 од 04.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 912/25 од 04.09.2025. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 872/23 од 16.04.2025. године, којом је одбијен приговор апсолутне ненадлежности суда и обавзана тужена да тужиоцу, за период од 01.09.2020. године до 30.09.2023. године, на име увећања зараде по основу прековременог рада и рада на терену, на име накнаде материјане штете услед немогућности коришћења одмора у току дневног рада и на име трошкова превоза за долазак и одлазака са рада, исплати одређене новчане износе, ближе наведене у изреци првостепене пресуде, све са законском затезном каматом од 05.09.2024. године до исплате, обрачунату законску затезну камату на досуђене износе до 04.09.2024. године, као и да му на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 219.357,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у делу којим је одлучено о праву на исплату увећања зараде по основу прековременог рада и рада на терену, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011....10/2023 у даљем тексту: ЗПП), јер пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе, у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату за ноћни рад, рад на дан државног и верског празника, прековремени рад, рад у сменама, дежурства, приправности, теренски додатак и друге видове нередовности у раду. Како су нижестепене пресуде донете у складу са усаглашеном судском праксом, ни прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.).

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 13.10.2023. године. Вредност предмета спора је 810.490,76 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**